

5. Ulgi przewidziane w ust. 1 i 2 stosuje się wówczas, gdy wielkość mieszkań nie przekracza państwowych normatyw mieszkaniowych i dom oraz jego otoczenie są utrzymywane przez spółdzielnię w należyłym stanie.

6. Pomoc zakładu pracy w postaci pożyczek lub dotacji z funduszu zakładowego nie pozbawia uprawnień do ulg przewidzianych w ust. 1 i 2, jeżeli wkład pieniężny wnoszony przez członków spółdzielni nie jest niższy niż 5% kosztów budowy domu.

§ 4. 1. Wysokość kredytu bankowego dla spółdzielni budowlano-mieszkaniowych budujących dla swoich członków mieszkania w domach wielorodzinnych i domy jednorodzinne nie może przekraczać:

- a) 80% kosztów budowy przy budowie mieszkań o powierzchni użytkowej do 50 m²,
- b) 75% kosztów budowy przy budowie mieszkań o powierzchni użytkowej ponad 50 m², lecz nie przekraczającej 85 m².

Do wkładu własnego spółdzielni można zaliczyć uiszczoną przez spółdzielnię opłatę za prawo własności czasowej przy nabyciu terenu. Na poczet wkładu własnego spółdzielni można zaliczyć również udowodnione koszty nabycia na własność terenu, jednakże w wysokości nie przekraczającej opłaty, jaka przypadłaby na rzecz Państwa za ustanowienie prawa własności czasowej.

2. Spółdzielniom budowlano-mieszkaniowym, odpowiadającym warunkom ust. 1, utrzymującym dom i jego otoczenie w stanie należyłym, przyznaje się następujące ulgi w zakresie spłaty kredytu:

- a) przy terminowym uiszczaniu rat kredytu długoterminowego rozłożonego na 25 lat po 4% rocznie umarza się po 20 latach pozostałe 20% nie spłaconego kredytu,
- b) w razie przyspieszenia spłaty kredytu w rocznych ratach w wysokości 5% kredytu każda umarza się po upływie 15 lat regularnej spłaty pozostałe 25% kredytu.

3. Uzyskanie przez spółdzielnię przed wejściem w życie niniejszej uchwały kredytu w wysokości przekraczającej normy wymienione w ust. 1 nie pozbawia uprawnień do ulg przewidzianych w ust. 2, pod warunkiem zobowiązania się spółdzielni do spłaty nadwyżki zaciągniętej pożyczki bankowej w ciągu 2 lat, niezależnie od przypadających spłat ratalnych kredytu.

§ 5. Przepisy § 3 ust. 4 i § 4 ust. 3 o umorzeniu nie mają zastosowania do kredytów uzyskanych przez spółdzielnię przed dniem 1 stycznia 1950 r.

§ 6. 1. W razie gdy spółdzielnia nie uzyskuje na realizację osiedlowych urządzeń usługowych, socjalnych i kulturalnych dotacji, o której mowa w § 24 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r., może korzystać na ten cel z kredytu bankowego udzielanego na tych samych warunkach co kredyt na budowę mieszkań, z zastrzeżeniami określonymi w ust. 2 i 3.

2. Przepisów §§ 3 i 4 o umarzalności części kredytu nie stosuje się do kredytów przyznanych spółdzielniom na budowę osiedlowych urządzeń usługowych (sklepy, warsztaty rzemieślnicze, bary mleczne, jadłodajnie itp.).

3. Kredyty na budowę osiedlowych urządzeń socjalnych i kulturalnych umarza się na zasadach określonych w §§ 3 i 4.

§ 7. Jeśli spółdzielnie mieszkaniowe typu lokatorskiego korzystają w zakresie realizacji inwestycji oraz kapitalnych remontów z usług państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych lub Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego, należność za usługi i materiały liczona jest przez tych wykonawców po cenach ustalonych dla inwestorów państwowych.

§ 8. 1. Przy spłacie kredytu udzielonego przez Państwo spółdzielni na odbudowę domu na terenie Ziemi Zachodnich stosuje się umorzenie części kredytu do wysokości i na zasadach określonych w § 3 ust. 2 i § 4 ust. 2, a ponadto po zakończeniu odbudowy umarza się 10% udzielonego kredytu.

2. W razie korzystania z ulgi określonej w ust. 1 nie stosuje się umorzenia 25% kredytu na zasadach dotychczasowych.

§ 9. Przed spłaceniem kredytu bankowego, a w każdym razie przed upływem okresu 5 lat po wybudowaniu przez spółdzielnię domu mieszkalnego, członek spółdzielni budowlano-mieszkaniowej nie może przenieść swoich uprawnień na inną osobę; uprawnień tych może się zrzec na rzecz spółdzielni za zwrotem wkładu.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów, innym zainteresowanym ministrom oraz prezydiom rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

134

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: GÓRNICICTWA I ENERGETYKI, PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 25 lutego 1958 r.

w sprawie pobierania opłat manipulacyjnych od rachunków za gaz i energię elektryczną.

§ 1. Od rachunków za gaz i energię elektryczną wystawianych odbiorcom przez jednostki organizacyjne resortów: górnictwa i energetyki, przemysłu ciężkiego oraz gospodarki komunalnej pobierana będzie opłata manipulacyjna.

§ 2. Opłata manipulacyjna, o której mowa w § 1, pobierana będzie w następującej wysokości:

0,50 zł	—	od rachunków powyżej 10 zł do 20 zł,
0,60 zł	—	" " " 20 zł do 30 zł,
0,80 zł	—	" " " 30 zł do 40 zł,

1,— zł	—	od rachunków powyżej 40 zł do 50 zł,
1,50 zł	—	" " " 50 zł do 100 zł,
2,— zł	—	" " " 100 zł.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1958 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. L. Salamon

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. J. Salcewicz

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: St. Sroka